

Ενότητα 5 Γνωρίζω τον μαγικό κόσμο του θεάτρου και του κινηματογράφου

Τα παρεπόμενα του ρήματος

Πρόσωπα Αριθμοί Χρόνοι Φωνές Διαθέσεις Εγκλίσεις Ποιόν ενέργειας Σύζυγες

1. Να συμπληρώσετε την παράγραφο με τους διάφορους τύπους του παρατατικού του ρήματος «*εργάζομαι*».

Θα ήθελα να.....πιο συχνά. Στην οικογένεια μου.....όλοι μαζί. Κι εσύ.....παλιότερα. Όλοι εσείς που μεγαλώσατε στην ελαρχία.....όταν μένατε στο χωριό. Αντίθετα ο Γιώργος που μεγάλωσε στην πόλη δεν.....ποτέ. Ούτε οι δικοί του.....

2. Να διατυπωθούν οι φράσεις με τα ρήματα στον παρατατικό :

Συμβαίνει κάτι περίεργο.

Δεν υπάρχει έγκριση, υποστηρίζουν μερικοί.

Δεν έβλεπα ποια διαφορά παρουσιάζει αυτό που ακούω από αυτό που ήδη ξέρω.

Δε μας ενδιαφέρει πότε αρχίζει αυτή η επιχείρηση.

Πολλοί εκφράζονται επαινετικά για την παράσταση.

Αυτά που λέτε δεν αντιπροσωπεύουν το πνεύμα της εποχής.

Η είδηση αναδημοσιεύεται σε πολλές εφημερίδες.

3. Να ξαναγράψετε τις προτάσεις μεταφέροντας τα ρήματα στο β' και στο γ' πρόσωπο του αριθμού και του χρόνου στον οποίο βρίσκονται :

- Βρισκόμουν σε δύσκολη θέση.
- Διατηρούμαι ακμαίος ακόμα.
- Πονώ φρικτά σήμερα.
- Επιθυμώ έναν καφέ.
- Χρειαζόμαστε μια βοήθεια σήμερα.
- Πιεζόμασταν πολύ από τις καταστάσεις

4. Σε ποιους χρόνους και ποιες χρονικές βαθμίδες βρίσκονται τα ρήματα του κειμένου; Ποιο είναι το είδος του;

Ο Φαρινέλι προχωρούσε αργά προς το προσκήνιο. Άφησε το βλέμμα του να πλανηθεί στο κοινό, σαν για να το χαϊδέψει, προτού τραγουδήσει. Το πλήθος, μεθυσμένο, τον χαιρέτησε με παρατεταμένες ζητωκραυγές. Ο πρίγκιπας της Ουαλίας είχε σηκωθεί στο θεωρείο του, το ίδιο κι η μικρή αυλή του. Επιτέλους, η μυθική φωνή αντήχησε.... Φαινόταν σαν να ξεπετιόταν από το σώμα του Φαρινέλι όπως οι βλαστοί του δέντρου. Βγαλμένο από τα πιο αβυσσαλέα βάθη της ύπαρξής του, το τραγούδι του λυτρωτικό με μια πνοή απόλυτα φυσική. Γύρω από αυτό το θαύμα, όλα ήταν σιωπή και προσήλωση. Και για λίγες στιγμές, τέλεια αρμονία. Ο Φαρινέλι τραγουδάει με τα μάτια ορθάνοιχτα στο συνελαρμένο κοινό του. Φροντίζει να του ξυπνήσει τις

συγκινήσεις που ζητάει, δυνατές, εκλεπτυσμένες. Έξω χιονίζει... Χαμένος ανάμεσα στις άμαξες ο Χέντελ κρύβεται για ν' ακούσει αυτή τη φωνή, τούτη τη θεϊκή πνοή που γκρεμίζει τους τοίχους του θεάτρου.

5. Να γραφεί το α' πρόσωπο του αορίστου και του παρατατικού. Να γράφεις τη χρονική βαθμίδα των ρημάτων και το ποιόν ενέργειας : Πηγαίνει, ετοίμασε, έφυγε, υπόσχομαι, θα τηλεφωνήσει : Σε ποιο χρόνο βρίσκεται το κάθε ρήμα ;

6. Να κατατάξετε τα ρήματα κατά φωνή και συζυγία : αποβάλλω, υποκλίνομαι, λούζομαι, διψώ, φοράω, καταρρέω, μελετώ, βαριέμαι, λαχανιάζω, αποποιούμαι, αιμορραγώ, χαλαρώνω, πρήζομαι, φρεσκάρομαι.

7. Να εντοπιστεί το ποιόν ενέργειας :

Από σήμερα θα γράφω καλλιγραφημένα.

Το έχει αποφασίσει. Αύριο θα φύγει.

Μένω κοντά στον σταθμό. Όλη μέρα ακούω τα τρένα που έρχονται ή φεύγουν.

Προχτές αντάμωσα κάποιον παλιό φίλο. Πηγαίναμε μαζί στο δημοτικό.

Έλυσα μόνο δύο προβλήματα. Το τρίτο παρουσιάζει μια δυσκολία και μ' αυτό παιδεύομαι εδώ και μια ώρα.

8. Να αναγνωρίσετε τα ρήματα που ακολουθούν (πρόσωπο, αριθμός, χρόνος, φωνή, συζυγία, χρονική βαθμίδα) : έγραψε, χτυπήθηκαν, έχουν φύγει, διαβάζετε, περιέχει, θα παίξω, θα παίζω, είχαν εργαστεί, θα έχεις τελειώσει, αθλούνται, παρουσίασε, είχατε, παρέμενε, παρέμειναν, έχει ακολουθήσει, έγραφες, θα έχουν καταγραφεί, θα διαφέρουν

9. Να δηλωθεί το ποιόν ενέργειας και η συζυγία των ρημάτων του παρακάτω κειμένου :

Πρόσφατα, ένας φίλος μου δώρισε τον τόμο του Μουσείου Μπενάκη για τον Κάρολο Κουν, την ιστορία και τις παραστάσεις του Θεάτρου Τέχνης. Η σπουδαία αυτή έκδοση ξεκινά με μια φράση του Κουν: «Το θέατρο ως μορφή τέχνης δίνει τη δυνατότητα να συνδεθούμε, να συγκινηθούμε, ν' αγγίξουμε ο ένας τον άλλον, να νιώσουμε μαζί μια αλήθεια. Να γιατί διαλέξαμε το θέατρο ως μορφή εκδήλωσης του ψυχικού μας κόσμου». Όποιος κάνει μια βόλτα από το Εθνικό Θέατρο τούτες τις μέρες θα ακούσει από τους ταμίες ότι λίγα εισιτήρια έχουν μείνει για τις τρέχουσες παραστάσεις στο κτίριο της οδού Αγίου Κωνσταντίνου.

Υψηλές πληρότητες παρουσιάζει και η «Κυρία Κούλα» στο Θέατρο Τέχνης, της οδού Φρυνίχου, στην Πλάκα. Το ίδιο και η «Μπερνάρντα Αλμπα» στο Θέατρο Κεφαλληνίας. Το ίδιο συνέβη και στις «Πενήντα Λέξεις» στο Θέατρο Βικτώρια, σε μια «δύσκολη» αθηναϊκή γειτονιά - λίγο πιο κάτω από τον Άγιο Παντελεήμονα. Είναι ορισμένες από τις παραστάσεις για τις οποίες αυτές τις μέρες αναζητήσα μία θέση, και οι οποίες μου έδωσαν -πριν ακόμη μπω στην αίθουσα- ένα αίσθημα ευφορίας, αισιοδοξίας, καθώς διαπίστωσα ότι πολλοί είναι εκείνοι που αναζητούν το καλό θέατρο ως μια διέξοδο στην γκριζα, φοβισμένη καθημερινότητά τους.

Θυμάμαι έναν σημαντικό ηθοποιό και δάσκαλο στη σχολή του Εθνικού Θεάτρου, που περίπου 20 χρόνια πριν μετέφερε σε μια ομάδα εκκολαπτόμενων ηθοποιών τα λόγια του Κουν: «Το θέατρο είναι αρωγός ψυχής. Πρέπει να ξεφεύγετε από τον εγωκεντρισμό για να ξεπετάξει ο μικρός θεός που ο καθένας κρύβει μέσα του. Χρειάζεται πίστη».

Καθώς η χώρα διανύει μια μεταβατική περίοδο νιώθω ότι, έστω και ακούσια, η επιλογή κάποιου να πληρώσει για να δει μια καλή παράσταση είναι μία άκρως πολιτική πράξη. Μία θεατρική παράσταση δεν είναι απλώς ένας τρόπος να ξεφύγει ο θεατής από τη μίζερη καθημερινότητά του, χασκογελώντας με τα ακκιζόμενα τηλεοπτικά είδωλα, που εξαργυρώνουν στο σανίδι την εφήμερη δόξα τους. Το καλό θέατρο είναι ένα μέσο ψυχαγωγίας που το αναζητά μια μειοψηφική μεν, αλλά σημαντική ομάδα ανθρώπων, η οποία θέλει να αποφύγει τη νάρκωση των ημερών - μια νάρκωση στην οποία καταφεύγουν πολλοί άλλοι για να αντιμετωπίσουν τη σκληρή πραγματικότητα.

Το στήσιμο μιας καλής παράστασης, ο συντονισμός ταλαντούχων ανθρώπων, το δημιουργικό ξόδεμά τους στις πρόβες και η έκθεσή τους επί σκηνής από τη μια, και, από την άλλη, η έξοδος από το σπίτι, η ψυχική συμμετοχή του κοινού στην παράσταση, αποτελούν σαφώς μία πολιτική πράξη. Πώς αυτό; Μα γιατί «Κάνουμε θέατρο για την ψυχή μας», όπως έλεγε ο Κάρολος Κουν. Και η αρρώστια της ψυχής είναι, στην ουσία, αυτό που οδήγησε τη χώρα στη σημερινή της κατάσταση.

Οι περικοπές δαπανών είναι λογιστικός τρόπος για να έχει το ταμείο χρήματα. Είναι απαραίτητος. Χρειάζεται, όμως, παράλληλα και αγωγή ψυχής για να μπορούμε να τα διαχειριστούμε λελογισμένα, για να ξέρουμε πώς θα τα ξοδέψουμε. Για να μπορούμε να πηγαίνουμε στο θέατρο.

Απόστολος Λακασάς, Το θέατρο στην οικονομική κρίση, 27.01.2011

Αποθετικά ρήματα = ρήματα που δεν έχουν ενεργητική φωνή.

Αισθάνομαι, δέχομαι, μεταχειρίζομαι, εκμεταλλεύομαι, επεξεργάζομαι, αναρωτιέμαι, γίνομαι, δέχομαι, εργάζομαι, έρχομαι, ντρέπομαι, σκέφτομαι, φαίνομαι, χρειάζομαι

Ρήματα μέσης διάθεσης

βάφομαι, γυμνάζομαι, ετοιμάζομαι, κουρεύομαι, λούζομαι, μακιγιάρομαι, ντύνομαι, ξυρίζομαι, πλένομαι, προπονούμαι, στολίζομαι, χτενίζομαι, αλείφομαι, γλείφομαι, κόβομαι, κοιτάζομαι, σκεπάζομαι, συγκρατούμαι, τρέφομαι, τρίβομαι, χτυπιέμαι, στέκομαι, ετοιμάζομαι, κουνιέμαι

ρήματα με προσδιορισμούς αυτοπάθειας

αυτοδιαφημίζεται, αυτοσυγκεντρώνεται, αυτοτιμωρείται, αυτό...

ρήματα με προσδιορισμούς αλληλοπάθειας

αγαπιούνται, τσακώνονται, αγκαλιάζονται, αποχαιρετιούνται, βρίζονται, γνωρίζονται, μισούνται, σκοτώνονται, συμπαθιούνται, συναντιούνται, τηλεφωνιούνται, φιλιούνται, χαιρετιούνται, αλληλοβοηθιούνται, αλληλοεπηρεάζονται, αλληλοσπαράζονται, αλληλο..., «ο ένας τον άλλον», «μεταξύ μας/σας/τους»

Ρήματα ουδέτερης διάθεσης

κοιμάμαι, ξαγρυπνώ, περιμένω, αδρανώ, ξεκουράζομαι, παραμένω, κάθομαι, βαριέμαι, αφαιρούμαι, απογοητεύομαι, ζω, πεινώ.

10. Εντόπισε τη φωνή και τη διάθεση των παρακάτω ρημάτων :

Τον αγαπούν και τον σέβονται όλοι.

Το διαστημόπλοιο πέρασε τα όρια του ηλιακού μας συστήματος.

Η Αναστασία χτενίζεται από τη μητέρα της και διαμαρτύρεται.

Η κυρία χτενίζεται μόνη της.

Σε βλέπω να βασανίζεσαι χωρίς λόγο.

Πολύ συχνά σοφίζεται τέτοιες εξυπνάδες.

Οι πυρηνικές γεννήτριες εργάζονται ανελλιπώς.

Οι εξωγήινοι έρχονται στο περιβάλλον της γης.

Δεν κάθεσαι ποτέ ήσυχος.

Τον αντιπαθούν πολλοί.

Το παιδί τραυματίστηκε από ένα αυτοκίνητο που οδηγούσε ένας νεαρός.

Οι καφέδες πληρώθηκαν ; Εγώ τουλάχιστον δεν τους πλήρωσα.

Ο αστροναύτης ελέγχει το διαστημόπλοιο.

Ήδη έχει εξεταστεί στους γιατρούς.

Οι αστροναύτες ζουν για λίγες μέρες στο διάστημα.

Εργάζεται με πολλή προσοχή.

Ντύνεται με την ειδική στολή.

Σε λίγο το διαστημόπλοιο εκτοξεύεται.

Ο παππούς ξεκουράζεται στο μπαλκόνι.

11. Στα παρακάτω ρήματα να βρείτε τις διαθέσεις και τις φωνές τους :

- α. Η αδελφή μου ντύνεται αυτή τη στιγμή.
- β. Έσπασα ένα ποτήρι και η μητέρα με μάλωσε.
- δ. Πάγωσαν τα χέρια μου από το πολύ κρύο.
- ε. Όλη την ώρα παραπονιέται ότι πεινάει.
- στ. Παραδέχτηκε μπροστά σε όλους ότι με εκμεταλλεύτηκε.

12. Να χρησιμοποιήσετε τα ρήματα των παρακάτω προτάσεων, μέσα σε φράσεις με διαφορετική όμως διάθεση. Να μην αλλάξετε τη φωνή των ρημάτων :

Ο ήλιος έλιωσε τον πάγο.
Τον μαύρισε στο ξύλο.

13. Βρείτε τα ρήματα του παρακάτω αποσπάσματος: Σε ποια χρονική βαθμίδα, σε ποια φωνή και σε ποια διάθεση βρίσκονται;

«Στην πορεία του επικού ταξιδιού των ηρώων, η ταινία ταξιδεύει τον θεατή στον κόσμο – από τις ακτές της Βραζιλίας μέχρι τα τρικυμιώδη νερά του Ακρωτηρίου Χορν στον νότο, μεταξύ πάγων και καταιγίδων, ως την άλλη άκρη του κόσμου και στις μακρινές ακτές των Νησιών Γκαλαπάγκος. Το “Master and Commander” είναι βασισμένο στα μυθιστορήματα του Πάτρικ Ο’ Μπράιαν, τα οποία χαρακτηρίστηκαν από τους New York Times ως τα καλύτερα ιστορικά μυθιστορήματα που γράφτηκαν ποτέ. Ο Ντέιβιντ Μάμετ, επίσης στους Times, χαρακτήρισε τον Ο’ Μπράιαν έναν από τους καλύτερους λογοτέχνες της αγγλικής γλώσσας τα τελευταία χρόνια».

14. Να δηλωθεί το ποιόν ενέργειας και η συζυγία των ρημάτων του παρακάτω κειμένου.

Έλετα, για κάθε ρήμα να γίνει χρονική αντικατάσταση :

Φτάσαμε έγκαιρα στο θέατρο και καθίσαμε στις θέσεις μας. Το θέατρο σχεδόν είχε γεμίσει. Χωρίς να περιμένουμε πολύ, άναψαν οι δυνατοί προβολείς, που φώτιζαν τη σκηνή, και έκαναν την εμφάνισή τους οι μουσικοί. Χαιρέτησαν τον κόσμο με τον συνηθισμένο τρόπο και πήραν τις θέσεις τους. Ο κόσμος χειροκροτούσε θερμά κι αμέσως άρχισε η συναυλία. Στην αρχή έπαιξαν ένα οργανικό της ηπειρωτικής Ελλάδας και στη συνέχεια τραγούδια από κάθε γωνιά της Ελλάδας· νησιώτικα, ανάλαφρα και γρήγορα της Πελοποννήσου, που αναφέρονταν στην λεβεντιά και την παλικαριά των ηρώων της Επανάστασης· της Στερεάς Ελλάδας, που μιλούσαν κι αυτά για τη ζωή των κλεφτών της Ηπείρου, μοιρολόγια και κάποια που έκαναν λόγο για το Σούλι και τον Αλή Πασά·

της Θεσσαλίας· της Μακεδονίας και της Θράκης. Είχα την αίσθηση ότι ταξίδευα σε όλη την Ελλάδα τη στεριανή και νησιωτική Ελλάδα και άκουγα τα τραγούδια των ανθρώπων, ένιωθα τους καημούς τους και ζούσα τους αγώνες τους. Τότε κατάλαβα τι σημαίνει δημοτικό τραγούδι και θυμήθηκα κάποιους σκόρπιους στίχους, που είχα διαβάσει στο σχολείο. Ο χορός, η μουσική, ο στίχος, όλα δεμένα και αρμονικά. Σε όλη τη διάρκεια της συναυλίας ο κόσμος χειροκροτούσε, άλλοι – νοσταλγοί της παράδοσης – χόρευαν, κι εγώ είχα λησμονήσει τον χώρο και τον χρόνο. Έτσι, η συναυλία έφτασε στο τέλος της κι εμείς, ενθουσιασμένοι, επιστρέψαμε στο σπίτι μας.

Συνδεδεκά λέγονται τα ρήματα που συνδέουν το υποκείμενο με το κατηγορούμενό του.

Είμαι, υπάρχω, γίνομαι, φαίνομαι, κατηγορούμαι, ονομάζομαι, λέγομαι, εκλέγομαι, χειροτονούμαι, αποδεικνύομαι, εμφανίζομαι, παρουσιάζομαι, γεννιέμαι, πεθαίνω, , καλούμαι, βρίσκομαι, ανακηρύσσομαι, διορίζομαι, εργάζομαι (ως), ανακηρύσσω, αποκαλώ, διορίζω, εκλέγω, θεωρώ, κρίνω, ονομάζω, χειροτονώ, απομένω, βρίσκομαι, γεννιέμαι, ζω, πεθαίνω, στέκομαι, διατελώ, υπηρετώ, φυτρώνω, αποδεικνύομαι, δείχνομαι, θεωρούμαι, λογαριάζομαι, μοιάζω, νομίζομαι, χειροτονούμαι κ.ά.

Μορφές Κατηγορουμένου

ουσιαστικό	Ο πατέρας του Βασίλη είναι εργάτης.
επίθετο	Η Μαριάνθη είναι πολύ ευγενική.
μετοχή παθητικής φωνής	Ο Διονύσης φαίνεται κουρασμένος.
αριθμητικό	Τα Ευαγγέλια είναι τέσσερα.
επίρρημα	Το σπίτι έγινε άνω – κάτω.
φράση με πρόθεση	Το δαχτυλίδι σου είναι από ασήμι.
εξαρτημένη πρόταση	Η ομάδα του ήταν να τη λυπάσαι.

→ Το κατηγορούμενο συμφωνεί με το Υποκείμενο κατά γένος, αριθμό και πτώση!

15. Να εντοπιστούν τα κατηγορούμενα :

Αυτή η άσκηση μοιάζει δύσκολη.
Όταν λιώσει, το χιόνι γίνεται νερό.
Η θάλασσα φαίνεται γαλήνια.
Στην Ελλάδα είσαι ό,τι δηλώσεις.
Ο Πέτρος ορκίστηκε αρχηγός της ομάδας του.

16. Στο ακόλουθο κείμενο να εντοπίσετε : ρήματα, υποκείμενα ρήματος, αντικείμενα, κατηγορούμενα, επιθετικούς προσδιορισμούς.

Έχουν, λοιπόν, τα παιδιά και ιδιαίτερα οι μαθητές εφηβικής ηλικίας ελεύθερο χρόνο και πόσο σημαντικός είναι για αυτούς; Οι περισσότεροι ενήλικες θεωρούν την ελεύθερη ώρα του μαθητή χάσιμο χρόνου, πράγμα εντελώς λάθος. Ο ελεύθερος χρόνος, ειδικά για τον έφηβο, είναι απαραίτητος. Ο νέος βρίσκεται στο εξελικτικό στάδιο όπου έχει ανάγκη για εσωτερικούς μονολόγους και αναζήτηση της ταυτότητάς του. Σε αυτή την ηλικία αρχίζει να διαμορφώνει αξίες και ιδανικά, πεποιθήσεις και ιδεολογίες. Εκεί ακριβώς είναι που αρχίζει να κάνει σχέδια και όνειρα για τη ζωή και το μέλλον του. Επομένως, όσο λιγότερο χρόνο έχει,

τόσο λιγότερα και πιο κουτσουρεμένα πλάνα και όνειρα θα κάνει. Επιπλέον, αυτή τη χρονική περίοδο το άτομο αρχίζει συνήθως για πρώτη φορά να ανοίγεται στην κοινωνία, να επικοινωνεί με τους άλλους με πιο βαθιές συζητήσεις, να αναπτύσσει πιο σταθερές φιλίες και να αναζητά άτομα του αντίθετου φύλου.

Παραγωγή Λόγου

❖ Θέατρο (> θεῶμαι)

Το Αρχαίο Ελληνικό Θέατρο : Σπουδαίο πολιτισμικό δημιούργημα. Από την αρχαιότητα οι άνθρωποι είχαν κατανοήσει τη βαθύτερη σημασία της ψυχαγωγίας .

Ο Περικλής καθιέρωσε τον θεσμό των «θεωρικών» → η είσοδος των πολιτών στα θέατρα ήταν δωρεάν. Ο Περικλής πίστευε πως το θέατρο ήταν όχι μόνο μέσο ψυχαγωγίας αλλά και παιδείας και γι' αυτό επέτρεπε σε όλους τους Αθηναίους πολίτες, άντρες και γυναίκες, να παρακολουθούν.

Το Θέατρο και ο Κινηματογράφος είναι δύο σημαντικές τέχνες που δημιουργήθηκαν για να καλύψουν οι άνθρωποι ανάγκες πνευματικές, ψυχικές, επικοινωνίας.

Συμμετέχει το κοινό :

- α) έμμεσα (με τη φυσική αντίδραση: γέλιο, κλάμα, χειροκρότημα)
- β) άμεσα (διαδραστικές παραστάσεις, επηρεάζει την εξέλιξη του μύθου)

Πρόκειται για μια κοινωνική εκδήλωση : μέσο συνένυσης ανθρώπων, ανταλλάσσουν απόψεις και περνούν ευχάριστα τον ελεύθερό τους χρόνο με ποιότητα.

Σήμερα οι πολλές ασχολίες των ανθρώπων και το υψηλό κόστος του εισιτηρίου αποτελούν αποτρεπτικούς παράγοντες για την παρακολούθηση του θεάτρου από τη μεγάλη μάζα του κοινού. Είδος πολυτέλειας.

Η χρησιμότητα του θεάτρου φαίνεται σε κάποιες βασικές λειτουργίες:

α) Η ψυχαγωγία: Το θέατρο ως μορφή τέχνης δίνει τη δυνατότητα να συνδεθούμε, να συγκινηθούμε, να αγγίξουμε ο ένας τον άλλο, να νιώσουμε μαζί μια αλήθεια. Η δύναμη της θεατρικής τέχνης προσφέρει στον άνθρωπο μια εκτονωτική κι ανακουφιστική διέξοδο.

β) Η πολιτική συνείδηση: Το θέατρο καυτηριάζει τα κακώς κείμενα, λειτουργεί κριτικά, υπονομεύει καθιερωμένες αξίες και διαμορφώνει τις πολιτικές αντιλήψεις του θεατή.

γ) Η διαμόρφωση αισθητικής: Το θέατρο αναπτύσσει την καλαισθησία του θεατή, τον βοηθά να διαχωρίζει το ωραίο από το άσχημο και να συγκινείται με τις υψηλές αξίες.

Επομένως, η τέχνη διαπαιδαγωγεί τον άνθρωπο, τον βελτιώνει, τον κάνει καλύτερο και τελικά τον ηθικοποιεί. Από όλες τις τέχνες το θέατρο είναι η πιο κοινωνική τέχνη, η πιο άμεση και αποτελεσματική, γιατί το υλικό με το οποίο δημιουργεί είναι έμψυχο – ο άνθρωπος.

Κινηματογράφος

Ο κινηματογράφος αποτελεί έναν σπουδαίο τρόπο ψυχαγωγίας για τον άνθρωπο. Η παρακολούθηση μιας ταινίας δίνει τη δυνατότητα στους θεατές να ταυτιστούν με τους ήρωές της και να ζήσουν φανταστικές καταστάσεις και μαγικές περιπέτειες, που τους προκαλούν μοναδικές συγκινήσεις, τις οποίες είναι δύσκολο να βιώσουν στην πραγματική τους ζωή.

Παράλληλα, ο συναρπαστικός κόσμος του κινηματογράφου αποτελεί μια διέξοδο από την ανία, τη μονοτονία και την πλήξη της καθημερινότητας που φθείρουν τον άνθρωπο. Η μαγεία της οθόνης, όπου

τόσα παράξενα και απροσδόκητα συμβαίνουν, κυριεύει την ψυχή του θεατή και την απαλλάσσει από το άγχος και την αφόρητη πίεση που της ασκεί η ρουτίνα.

Από την άλλη πλευρά, ο κινηματογράφος καλλιεργεί πολύπλευρα τον άνθρωπο. Του προσφέρει γνώσεις, τον προβληματίζει και τον ευαισθητοποιεί πάνω σε ποικίλα ζητήματα της ζωής, τον πλουτίζει σε εμπειρίες και του αποκαλύπτει άγνωστες πλευρές της πραγματικότητας και του εαυτού του, αλλά και του προκαλεί έντονα συναισθήματα, χαρά, φόβο, αγωνία, συγκίνηση, που αναζωογονούν την ψυχή του. Για όλους αυτούς τους λόγους ο κινηματογράφος θα ελκύει συνεχώς τους ανθρώπους που επιζητούν μοναδικές στιγμές απόλαυσης και ψυχαγωγίας.

Κείμενο 1 Επιχειρήματα υπέρ του θεάτρου και του κινηματογράφου

Στο θέατρο παίζουν οι ηθοποιοί ζωντανά. Όταν γίνονται λάθη κι άστοχες κινήσεις, αντιμετωπίζονται εκείνη τη στιγμή. Ο κινηματογράφος όμως δίνει τη δυνατότητα να γίνουν διορθώσεις. Έχει μεγαλύτερες τεχνικές δυνατότητες (εφέ) αλλά στο θέατρο το μάτι του θεατή εστιάζει σε ό,τι τον ελκύει. Ο ηθοποιός βρίσκεται σε απόλυτη σύνδεση με τον περιβάλλοντα χώρο όπου διαδραματίζεται το έργο. Λόγω της άμεσης επαφής λειτουργούν όλες οι αισθήσεις.

Η κινηματογραφική ταινία δίνει τη δυνατότητα να δει κάποιος ένα έργο όσες φορές θέλει, επαναλαμβάνοντάς το ολόκληρο ή τμηματικά ή ανά σκηνή. Μπορεί, δηλαδή, να κάνει πολλαπλές αναγνώσεις. Επεξεργάζεται εκ νέου το θέμα, επανεξετάζει, μελετά, ερμηνεύει. Η ταινία από την άλλη παραμένει ίδια και αναλλοίωτη στον χρόνο ως προς την καλλιτεχνική της αξία, ενώ η θεατρική παράσταση είναι ανεπανάληπτη. Κάθε φορά είναι μοναδική και στήνεται ανάλογα με την ψυχική διάθεση των ηθοποιών και σε διάδραση με το κοινό. Γι' αυτό και οι συνθήκες κάτω από τις οποίες στήνεται είναι μεταβαλλόμενες. Είναι δεδομένο ότι κάθε φορά το κοινό αλλάζει και όπως είναι φυσικό διαφοροποιείται η φυσική, η πνευματική ή η ψυχική κατάσταση των ηθοποιών.

Στο θέατρο συμμετέχει το κοινό έμμεσα (με τη φυσική αντίδραση : γέλιο, κλάμα, χειροκρότημα) και άμεσα (στις πρωτότυπες παραστάσεις επηρεάζει την εξέλιξη του έργου ή γίνεται μέρος του). Η θετική αντίδραση ανεβάζει την ποιότητα, γιατί επηρεάζεται άμεσα η διάθεση των ηθοποιών κι επομένως αποδίδουν καλύτερα.

Κείμενο 2

Η χώρα που γέννησε την πιο ολοκληρωμένη μορφή τέχνης, το θέατρο, είναι γεγονός πως κινδυνεύει σήμερα να την αμαυρώσει. Το θέατρο όμως, ακόμη και σε μια εποχή που όλοι μιλούν για κρίση, δεν παύει να βρίσκει συνώνυμη τη λέξη «Άνθρωπος». Αν και ο πολιτισμός, σε δύσκολες εποχές, παραγκωνίζεται συστηματικά, ακολουθώντας εντέλει μια φθίνουσα πορεία, ο χαρακτηρισμός του θεάτρου ως «είδος πολυτελείας» είναι εξ ολοκλήρου αναληθές. Αδιαμφισβήτητα ζούμε μια περίοδο παρακμής. Ας μην ξεχνάμε όμως, ότι σε παρόμοιες κοινωνικοπολιτικές ανακατατάξεις, ο Αριστοφάνης, δημιούργησε κάποια από τα σημαντικότερά του έργα. Δεν είναι τυχαίο, λοιπόν ότι κάπως έτσι παραλληλίζουν και τη δική μας εποχή. Μια εποχή κατά την οποία δεν πρέπει να πάψουμε να ελπίζουμε για την αναγέννηση. Και τι καλύτερο από το να ελπίζεις, το να προσπαθείς... Να προσπαθείς να στέκεσαι με αξιοπρέπεια αλλά και υπερηφάνεια απέναντι στο πολιτιστικό οικοδόμημα των προγόνων σου, που με κόπο οι μεταγενέστεροι πνευματικοί και άνθρωποι της τέχνης μάχονται να κρατήσουν ζωντανό. Ποια η δική μας δράση ; Το θέατρο, όσο παράξενο ή ουτοπικό κι αν ακούγεται αυτό, περνάει σε μεταβατικό στάδιο. Το κοινό αρχίζει να ξεκαθαρίζει μέσα του την αληθινή πλευρά των καταστάσεων, αρχίζει να γίνεται πιο επιλεκτικό και πιο προβληματισμένο. Ξεκινά πάλι μια κατεύθυνση προς τις κλασικές και διαχρονικές αξίες, θέλοντας να αισιοδοχήσει και να ανοίξει έναν δικό του ορίζοντα, είτε ατομικά είτε συλλογικά. Θέλει να συμμετέχει ενεργά πλέον, και μόνο σε μια ζωντανή παράσταση μπορεί να το κάνει. Το θέατρο λοιπόν ζει και στην εποχή της κρίσης. Είναι όμως ανάγκη ή πολυτέλεια; Το θέατρο ανέκαθεν ποιούσε τα ήθη. Αν θεωρούμε την ορθή κρίση και συνείδηση πολυτέλεια, τότε ας θεωρήσουμε και το θέατρο. Αν πάλι τα θεωρούμε αυτονόητα, ας επαναπαντούμε στη σκέψη των πλεονεκτημάτων του θεάτρου. Αν όμως απαιτούμε μια ελεύθερη βούληση μπροστά στην κάθε είδους

χειραγώγησή μας, ας σπεύσουμε στις αίθουσες ελεύθεροι στις σκέψεις μας. Γιατί το θέατρο πάντα ζει και πρέπει να ζει, ιδιαίτερα στη χώρα που το γέννησε....

- 1). Για ποιους λόγους πιστεύετε ότι το θέατρο δε θα έπρεπε να θεωρείται είδος πολυτέλειας;
- 2). Να χωριστεί το παραπάνω κείμενο σε παραγράφους. Να δώσετε έναν τίτλο στο κείμενο.

Κείμενο 3 Η αξία του θεάτρου στην εκπαίδευση

Όλες οι καλές τέχνες αναμφισβήτητα συμβάλλουν στην πνευματική καλλιέργεια και τη σωστή διαπαιδαγώγηση των νέων, αφού πέραν της παιδευτικής έχουν και την εκπαιδευτική ιδιότητα και ικανότητα. Αν όμως θα έπρεπε να ξεχωρίσουμε κάποια τέχνη, αυτή θα ήταν η τέχνη του θεάτρου! Το σχολικό θέατρο βοηθά ποικιλοτρόπως τον άνθρωπο και ιδιαιτέρως τον μαθητή να ανακαλύψει πράγματα που δεν μπορούσε να φανταστεί ποτέ ότι τα διαθέτει. Το θέατρο συνδράμει στο να μπορέσει ένα παιδί να γίνει καλύτερο με τον εαυτό του αλλά και με τους γύρω του.

Το θέατρο τονώνει καταρχήν την αυτοπεποίθηση, την αυτοεκτίμηση των παιδιών που θα παραστήσουν ένα θεατρικό έργο. Η ιδέα και μόνο ότι μετά από μήνες προετοιμασίας θα βρίσκονται στο σανίδι και εκατοντάδες μάτια θα είναι στραμμένα πάνω τους, μπορεί αρχικά να αγχώνει τους μαθητές αλλά κατόπιν τους κάνει να πιστέψουν την πιο ενεργειακή ίσως λέξη που δεν είναι άλλη από το ρήμα μπορώ!

Δεν είναι άριστα στα μαθήματα όλα τα παιδιά. Όλα όμως τα παιδιά έχουν ταλέντα. Φανταστείτε, λοιπόν, πόσο άξιο νιώθει ένα παιδί που ενώ γνώριζε το ίδιο ότι είναι μέτριο στις επιδόσεις των μαθημάτων, χαίρει εκτίμησης και αναγνώρισης λόγω της εμπλοκής του και της συμμετοχής του σε μια εκδήλωση του σχολείου, όπως το θέατρο.

Οι μαθητές μέσα από ένα έργο κάνουν πράξη τη ρήση του Μακρυγιάννη «Το εμείς πάνω απ' το εγώ». Τα παιδιά «τσαλακώνουν» το είναι τους και στον βωμό του συλλογικού αποτελέσματος και του πνεύματος της ομαδικότητας αΐρουν τους όποιους εγωισμούς και βάζουν μπροστά το καλό της ομάδας – παρέας.

Το θέατρο είναι ακόμη ένα μέσο, ώστε τα παιδιά να συνεργαστούν βαθύτερα με τους καθηγητές τους, να δημιουργήσουν μια πιο δυνατή σχέση και να δουν ότι και εμείς οι «μεγάλοι» έχουμε ανησυχίες, αναζητήσεις και προβληματισμούς.

Οι μαθητές χωρίς να το καταλάβουν μέσα από το θέατρο παίρνουν μαθήματα ψυχολογίας και συμπεριφοράς, αφού κατά τη διάρκεια της προετοιμασίας του έργου οι καθηγητές προσπαθούν να εμψυχήσουν στους μικρούς ηθοποιούς το πώς πρέπει να δείξουν πώς αισθάνονται οι ήρωες, γιατί συμπεριφέρονται έτσι και πώς πρέπει να διαχειριστούν τα πρόσωπα που υποδύονται.

Δε μαθαίνουν μόνο για την τραγωδία, την κωμωδία, το δράμα και τόσα άλλα που αφορούν το είδος και τις κατηγορίες του. Ιστορία, κοινωνιολογία, θεολογία, γεωγραφία, πολιτική, ανθρώπινες σχέσεις, ρατσισμός, ξενοφοβία, βία, φανατισμός, είναι μερικά από τα πεδία που οι μαθητές διεκδικούν τις γνώσεις τους μιας και τα έργα που ανεβάζουν, στην υπόθεσή τους αναφέρονται σε κάποιες από τις προαναφερθείσες πτυχές. Για να καταλάβει κανείς το πόσα πολλά κερδίζει ένας μαθητής μέσα από την ενασχόλησή του με το θέατρο, αρκεί να δει το φωτεινό του βλέμμα και το πλατύ του χαμόγελο την ώρα της υπόκλισης.

Βαγγέλης Φουνκάς, www.paideia-news.com, (διασκευή) 23-9-2017

1. Ποια είναι τα οφέλη του θεάτρου στο παιδί, σύμφωνα με το άρθρο; Γράψτε τα σε μία παράγραφο 60-80 λέξεων.
2. Να διακρίνετε τα ρήματα της δεύτερης και τρίτης παραγράφου ανάλογα με τη χρονική τους βαθμίδα και το ποιόν ενέργειας.
3. Σε ποια διάθεση βρίσκονται τα ρήματα των παρακάτω προτάσεων:
 - α. Το κοινό κάθεται στις καρέκλες κατά τη διάρκεια της παράστασης.
 - β. Μετά την υπόκλιση των υποκριτών, οι θεατές χειροκροτούν δυνατά.
 - γ. Οι δύο βασικοί πρωταγωνιστές του έργου αγκαλιάζονται ένθερμα.
 - δ. Τα βασανιστήρια που παθαίνει ο ηθοποιός είναι πολλά.
 - ε. Οι χορευτές τρέχουν στη σκηνή με τα ψηλά τους τακούνια.

Κείμενο 4 Θέατρο και Παιδεία

Το θέατρο, ήδη από αυτή την πρώτη στιγμή της παρουσίας του, γίνεται φορέας αξιών και μηνυμάτων ποικίλου περιεχομένου, τόπος συσπείρωσης του συλλογικού πνευματικού και ψυχικού δυναμικού της κοινωνίας και πεδίο δημιουργικού διαλόγου, ελεύθερης έκφρασης και αντιπαράθεσης ιδεών, νοοτροπιών και προσδοκιών. Ο θεατής βρίσκει ηθικές αξίες και κοινωνικά πρότυπα, αρχές και υπαρξιακά ερωτήματα, φιλοσοφικές απόψεις και πολιτικά μηνύματα.

Αν, με αφετηρία την αρχαία Ελλάδα επεκτείνουμε τη σκέψη μας και επιχειρήσουμε να επισημάνουμε τους λόγους για τους οποίους το θέατρο κατέχει μια τόσο βαρύνουσα θέση, θα πρέπει να αναφερθούμε στην ιδιαίτερη επικοινωνιακή σχέση που αναπτύσσεται κατά τη διάρκεια της θεατρικής παράστασης μεταξύ των ηθοποιών στη σκηνή και των θεατών στην πλατεία. Γιατί, από τη στιγμή κατά την οποία εκδηλώνεται μια συνεχής αμφίδρομη ροή πληροφοριών από τον πομπό (τους ηθοποιούς στη σκηνή) προς τον δέκτη (τους θεατές στην πλατεία) και αντίστροφα, με τελικό στόχο την ενεργοποίηση του ψυχοπνευματικού κόσμου του θεατή και την αισθητική του καλλιέργεια, ο παιδευτικός ρόλος του θεάτρου, ταυτόχρονα με τον κοινωνικό και ψυχαγωγικό, αναδεικνύεται πρωταρχικός.

Η αναφορά σε πρόσωπα και πράγματα, θεσμούς και καταστάσεις, που μορφοποιούνται παραστατικά από τους ηθοποιούς, η αναπαράσταση ανθρώπινων τύπων και η ανάδειξη χαρακτήρων, η ζωντανή απεικόνιση δυνατών σχέσεων και η προβολή ιδεών, αξιών και αρχών, εκφράζουν την παιδαγωγική σημασία του θεάτρου, αφού αποδέκτης όλων δεν είναι παρά το κοινό της συγκεκριμένης κάθε φορά θεατρικής παράστασης. Με τη δημιουργία της ψευδαίσθησης και την ταύτιση, στη συνείδηση του θεατή, του θεατρικού με το πραγματικό, αποκτώνται γνώσεις και πληροφόρηση, πνευματική καλλιέργεια και ωριμότητα, που συντελούν στην πολύπλευρη και ολοκληρωμένη ανάπτυξη της προσωπικότητάς του.

Το θέατρο στο σχολείο, επιτελεί μια παιδαγωγική αποστολή και πραγματοποιεί έναν ευρύτατα παιδευτικό ρόλο. Γιατί Θέατρο σημαίνει ουσιαστικά Παιδεία. Δίνει αισθητική απόλαυση και ψυχική ευχαρίστηση, πνευματική διέγερση και ηθική ανάταση, κοινωνικό προβληματισμό και ιδεολογική καθοδήγηση στους θεατές, που ως θέαμα το παρακολουθούν από την πλατεία, μέσα από μια αμφίδρομη επικοινωνιακή σχέση. Αυτό το καθιστά φορέα αγωγής και παιδείας των μαζών. Το σκηνικό θέαμα παρέχει αξιακά πρότυπα και κανόνες συμπεριφοράς, βιωματικές εμπειρίες και καταστάσεις ιστορικού και κοινωνικού περιεχομένου, με συνέπεια την ενίσχυση της ωριμότητας και όλων των θετικών στοιχείων της προσωπικότητάς τους. Με την παρακολούθηση της θεατρικής παράστασης, και τη συμμετοχή σ' αυτήν, οι θεατές αποκτούν εμπειρίες και διαμορφώνουν απόψεις για την πραγματικότητα που τους περιβάλλει.

Παράλληλα με την απόκτηση γνώσεων και εμπειριών, την υπόδειξη κανόνων συμπεριφοράς και αξιακών προτύπων, το θέατρο και ιδιαίτερα αυτό που απευθύνεται σε νέους θεατές, στοχεύει στη δημιουργία μιας πολιτισμικής μνήμης. Με τη συμμετοχή του, δηλαδή, στη θεατρική παράσταση ο θεατής και κατεξοχήν ο ανήλικος, αποκτά τις εμπειρίες, μέσα από τις οποίες σταδιακά θα οδηγηθεί στη διαμόρφωση μιας καλλιεργημένης πολιτιστικά προσωπικότητας, με επίγνωση του παρόντος και του παρελθόντος και κατά συνέπεια σωστή, μελλοντική, αξιολόγηση του ιστορικού και πολιτισμικού περιβάλλοντος. Ο ανήλικος θεατής, εντυπωσιαζόμενος από το θέαμα, συμπαρασύρεται από τη δράση των ηρώων, ταυτίζεται μαζί τους και υιοθετεί τη δική τους συμπεριφορά, αποδέχεται τις εκφραζόμενες αξίες, βιώνει τις δικές τους καταστάσεις και οδηγείται, φαντασιακά, στις δικές τους ενέργειες. Κατά συνέπεια, οι αρχές, τα ιδανικά, τα πρότυπα, τα οποία παρουσιάζονται, γίνονται προσληπτά άμεσα και βιωματικά από τους μαθητές στην πλατεία.

Ακόμα, η ψυχαγωγική διάθεση, η χαρά και η διασκέδαση, η εορταστική ατμόσφαιρα που δημιουργείται, η διαφορετική ψυχολογία που αναπτύσσεται πριν (πρόβες), κατά τη διάρκεια και μετά από τη θεατρική παράσταση, δίνει διέξοδο στον δυναμισμό και εκτόνωση σε καταπιεσμένα αισθήματα, αποδεσμεύοντας τον μαθητή από το αυστηρό τυπικό της εκπαιδευτικής σχέσης και δημιουργώντας συνθήκες ελεύθερης έκφρασης, ενώ το γέλιο προκαλεί την αποφόρτιση και τη χαλάρωση, που είναι στοιχεία απαραίτητα για την ομαλή λειτουργία των παιδαγωγικών σχέσεων μεταξύ διδασκόντων και διδασκομένων. Το θέατρο ενισχύει την επικοινωνιακή σχέση διδασκόντων-διδασκομένων και αναδεικνύει νέες διδακτικές μεθοδολογίες με επιτυχή αποτελέσματα, αντικαθιστώντας παραδοσιακούς δασκαλοκεντρικούς τρόπους γνώσης με νέους, πλήρως μαθητοκεντρικούς και ομαδοσυνεργατικούς. Μεταξύ των μαθητών-θεατών στην πλατεία, όσο και των μαθητών-ηθοποιών στη σκηνή, αναπτύσσεται μια δυναμική αλληλοεξάρτησης και επικοινωνίας, που επενεργεί ευεργετικά και λυτρωτικά, και διαμορφώνει ανάλογα τις αμοιβαίες σχέσεις τους.

Τέλος, η επαφή με μορφές τέχνης όπως η Λογοτεχνία και η Ζωγραφική, η Αρχιτεκτονική και η Μουσική, η Διακοσμητική και το Σχέδιο βοηθά τον ανήλικο θεατή ή ηθοποιό της παράστασης να αποκτήσει αισθητικά κριτήρια με εξαιρετικά αποτελέσματα στην ψυχο-πνευματική του καλλιέργεια.

- «Σε μια επιστολή σε έναν φίλο σας αφηγηθείτε μια έξοδό σας για την παρακολούθηση μιας κινηματογραφικής ή θεατρικής παράστασης που σας άρεσε».

Δεδομένα μια παράσταση που μου άρεσε

Ζητούμενα το σενάριό της

Μορφή αφήγηση, ρήματα δράσης, χρονικοί και αιτιολογικοί προσδιορισμοί, γλώσσα απλή με ειδικό λεξιλόγιο, ύφος οικείο, πλαίσιο επιστολής.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Σκοπός συγγραφής, γενική αναφορά στην έννοια του θεάτρου ή του κινηματογράφου και της συμβολής του στην ανάπτυξη του ανθρώπου. Πότε, πού, με ποιον, ποια ήταν η παράσταση

ΚΥΡΙΟ ΜΕΡΟΣ

Α. Πρώτες εντυπώσεις πριν αρχίσει η παράσταση, πρωταγωνιστές, αρχή δράσης.

Β. Συνέχιση δράσης, κορυφαία στιγμή παράστασης.

Γ. Έκβαση ταινίας, οι εντυπώσεις και τα συναισθήματά μου από την παρακολούθηση.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Τελικές εντυπώσεις, ανακεφαλαίωση της σημασίας του θεάτρου και κινηματογράφου.

Παράδειγμα ανάπτυξης 1^{ης} παραγράφου του κυρίου μέρους

Φτάσαμε στο θέατρο / στον κινηματογράφο δέκα λεπτά πριν αρχίσει η παράσταση. Αφού πήραμε τα εισιτήρια, κατεβήκαμε στη μεγάλη αίθουσα. Το θέατρο / κινηματογράφος ήταν γεμάτο κι ακούγονταν οι φωνές των παιδιών που αδημονούσαν. Τα παιδιά δεν πειθαρχούν εύκολα σε τέτοιους χώρους, δεν ηρεμούν. Χωρίς να προλάβω να καθίσω στη θέση μου, τα φώτα χαμήλωσαν κι ακούστηκε ο γνώριμος ήχος για την έναρξη του έργου. Οι πρωταγωνιστές άρχισαν να εμφανίζονταν σταδιακά. Η παράσταση / ταινία είχε ήδη ξεκινήσει.

Λεξιλόγιο

Εκφράζω τις απόψεις μου, χαλαρώνω, συγκινούμαι, ψυχαγωγούμαι, συμμετέχω, επικροτώ, επιδοκιμάζω, θαυμάζω, παρακολουθώ, ενθουσιάζομαι, αλληλεπίδραση, διέξοδος από τη σκληρή καθημερινότητα.

1. Να αντιστοιχίσετε τις μεταφορικές εκφράσεις της στήλης Α' με εκείνες της στήλης Β' που έχουν κυριολεκτική σημασία.

1.Είναι υποκριτής	α.Δυστυχεί
2.Του αρέσει στη ζωή του να ακροβατεί	β.Είσαι γελοίος
3.Είσαι ένας παλιάτσος!	γ.Είναι δόλιος
4.Κατάντησε νούμερο	δ.Μην υποκρίνεσαι
5.Ζει μια τραγωδία	ε.Ριψοκινδυνεύει
6.Είναι άνθρωπος των παρασκηνίων	στ.Γελοιοποιήθηκε
7.Άσε τους θεατρινισμούς	ζ.Είναι ψεύτης

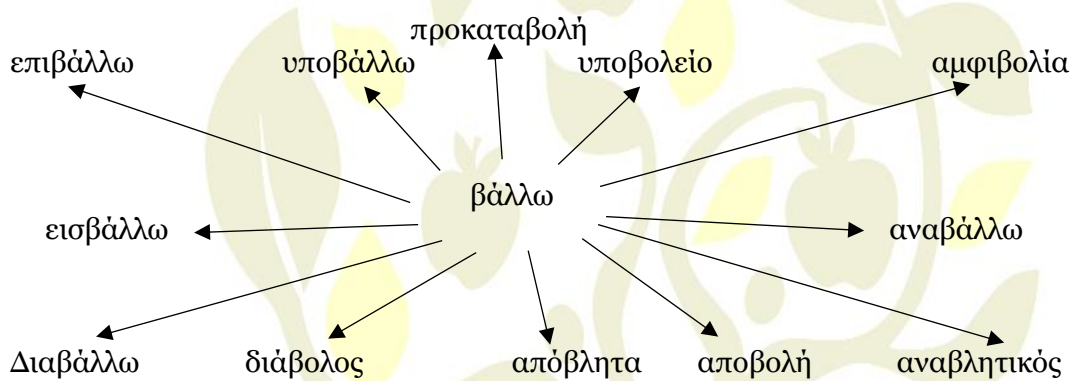
2. Γράψε μια παράγραφο με θέμα τον ηθοποιό που θαυμάζεις. Στο κείμενό σου να συμπεριλάβεις τις λέξεις : ηθοποιός, πρωταγωνιστικός ρόλος, υποδύομαι, πρόβα, ταλέντο, κριτικός θεάτρου / κινηματογράφου, κοινό.

3. Να αποδοθεί η έννοια των υπογραμμισμένων λέξεων μέσα στις φράσεις :

Τα αρχαία θέατρα είναι υπαίθρια.
Το αρχαίο θέατρο μένει πάντα ζωντανό και επίκαιρο.
Όλο το θέατρο χειροκρότησε.
Έγινε θέατρο μπροστά στους φίλους του.
Πάψε να παίζεις θέατρο.
Η Ελλάδα υπήρξε πολλές φορές θέατρο πολέμου.
Ο φίλος μου είναι γνωστός ηθοποιός.
Εσύ παιδί μου είσαι σκέτος ηθοποιός !
Το θέατρο του Καραγκιόζη έχει πάντα το κοινό του.
Πάψε να παριστάνεις τον Καραγκιόζη.
Ο πρωταγωνιστής του έργου ανταποκρίθηκε στις απαιτήσεις του ρόλου του.
Ποιος ήταν ο πρωταγωνιστής στον καυγά;
Πριν βγουν στη σκηνή οι ηθοποιοί περιμένουν στο παρασκήνιο.
Αυτός κινείται πάντα στο παρασκήνιο.
Πόσες σκηνές έχει η δεύτερη πράξη του έργου που βλέπουμε;
Πολλοί παρακολουθούσαν αυτή τη θλιβερή σκηνή.
Η σκηνοθεσία της παράστασης ήταν επιτυχημένη.
Ποιος άραγε σκηνοθέτησε αυτή την ιστορία; ρώτησε ο αστυνομικός.
Οι ακροβασίες είναι επικίνδυνες.
Οι πολιτικές ακροβασίες είναι ανεπίτρεπτες.

4. Συζητήστε σε ποιες περιπτώσεις χρησιμοποιούμε τις φράσεις :

Ενεργεί έτσι προς το θεαθήναι.
Είναι μασκαράς.
Βγήκε στο σανίδι.
Διακωμωδεί τα ιερά και τα όσια.
Άρτος και θεάματα.

5. Να σχηματιστούν παράγωγα ρήματα από τα παρακάτω ουσιαστικά :

Δόξα →
Κόπος →
Αφρός →
στόχος →
Αντίκρυ →

Πίστη →
Ζεστός →
Κρύο →
Ακτίνα →